

**JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA VARSTVO KONKURENCE**

Dunajska 58, 1000 Ljubljana

T: 01 478 35 97

F: 01 478 36 08

E: gp.avk@gov.si

www.varstvo-konkurence.si

Številka: 306-45/2010-441

Datum: 30. 3. 2023

Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, Dunajska 58, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: Agencija), izdaja v senatu, ki ga sestavljajo Andrej Matoz kot predsednik senata ter Mirjana Rozman in Istok Prodan kot člana senata, na podlagi 12., 12.o. člena ter prvega odstavka 40. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence¹ (v nadaljevanju: ZPOmK-1) v postopku ugotavljanja kršitve 6. člena ZPOmK-1, ki ga Agencija po uradni dolžnosti vodi proti podjetjema

- **FARMADENT trgovina, proizvodnja in storitve, d.o.o.**, Minařikova ulica 6, 2000 Maribor, ki ga zastopa Jurij Pivka, direktor, po pooblastilu pa odvetnik Stojan Zdolšek, Miklošičeva 5, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: **FARMADENT**), in vsem njegovim odvisnim podjetjem v smislu četrte točke 3. člena ZPOmK-1, in
- **GOPHARM trgovina in laboratorijske storitve, d.o.o.**, Cesta 25. junija 1D, 5000 Nova Gorica, ki ga zastopa Tadeja Štefančič, direktor, po pooblastilu pa odvetnik Stojan Zdolšek, Miklošičeva 5, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: **GOPHARM**), in vsem njegovim odvisnim podjetjem v smislu četrte točke 3. člena ZPOmK-1,

na nejavni seji dne 30. 3. 2023 naslednji

¹ Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15, 23/17 in 130/22 – ZPOmK-2).

S K L E P

1. Postopek ugotavljanja kršitve 6. člena ZPOmK-1, ki ga Agencija vodi pod opr. št. 306-45/2010, se zoper podjetji FARMADENT in GOPHARM, zaradi dogovarjanja oziroma usklajenega ravnanja pri določanju cen zdravil za uporabo v humani medicini na debelo, delitve trga oziroma javnih naročil za dobavo zdravil za uporabo v humani medicini javnim lekarniškimi zavodom in oddaje prikrojenih ponudb v postopkih javnega naročanja naročnikov javnih lekarniških zavodov, ustavi.
2. Izrek sklepa se objavi na spletni strani Agencije.
3. V postopku izdaje tega sklepa niso nastali posebni stroški.

O b r a z l o ž i t e v:

I. UVODNO

1. Predmetni postopek se nanaša na podjetji FARMADENT in GOPHARM, zoper kateri je Agencija uvedla postopek ugotavljanja kršitve 6. člena ZPOmK-1 (in prej tudi 101. člen PDEU), ki naj bi jo podjetji storili s sporazumom oziroma usklajenim ravnanjem pri pripravi in oddaji ponudb in pri pogajanjih oziroma sklepanju pogodb ter z izmenjavo občutljivih informacij, ki se nanašajo na cene in druge poslovne pogoje na trgu prodaje zdravil za uporabo v humani medicini na debelo, zlasti v postopkih javnega naročanja v Republiki Sloveniji.
2. Glede na okoliščine, opisane v nadaljevanju tega sklepa, nadaljnje vodenje postopka zoper podjetji, navedeni v prejšnji točki, ne bi bilo smotno, zato se je Agencija odločila postopek ustaviti.

II. OPIS POSTOPKA

3. Agencija (tedaj še Urad Republike Slovenije za varstvo konkurence)² je 29. 7. 2010 izdala sklep³, s katerim je proti podjetjem: KEMOFARMACIJA veletrgovina za oskrbo zdravstva, d.d., Cesta na Brdo 100, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: KEMOFARMACIJA), SALUS promet s farmacevtskimi, medicinskimi in drugimi proizvodi, d.d., Litostrojska cesta 46A, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: SALUS), NENSI, družba za obdelavo in vzdrževanje podatkovnih baz o izdelkih, d.o.o., Cesta na Brdo 100, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju: NENSI), FARMADENT in GOPHARM uvedla postopek ugotavljanja kršitve 6. člena ZPOmK-1 in 101. člena PDEU (prej 81. člen PES).
4. Agencija je 14. 10. 2013 izdala sklep⁴ s katerim je postopek ugotavljanja kršitve 6. člena

² V skladu z 12. členom ZPOmK-1 je Agencija organ, ki je pristojen za nadzor nad izvajanjem določb ZPOmK-1 ter 81. in 82. člena PES (sedaj 101. in 102. člen PDEU). Z novelo ZPOmK-1 in sklepom o ustanovitvi Javne agencije RS za varstvo konkurence so bile z dnem začetka dela Agencije 1. 1. 2013, to je naslednji dan po vpisu v sodni register, na Agencijo prenesene zakonsko določene naloge in pristojnosti Urada RS za varstvo konkurence, ki je z dnem začetka dela Agencije prenehal kot organ v sestavi ministrstva. Agencija je prevzela vse nedokončane zadeve, ki jih je vodil Urad RS za varstvo konkurence. V nadaljevanju tako Agencija uporablja enotni izraz Agencija, četudi je posamezno dejanje v postopku opravil Urad RS za varstvo konkurence.

³ Dokument št. 306-45/2010-14.

⁴ Dokument št. 306-45/2010-219.

ZPOmK-1 in 101. člena PDEU, v delu, ki ga je vodila zoper podjetje NENSI, ustavila.

5. Agencija je 14. 10. 2013 izdala odločbo št. 306-45/2010-221⁵ (v nadaljevanju: prva ugotovitevna odločba ali samo ugotovitevna odločba), s katero je ugotovila, da so stranke postopka KEMOFARMACIJA, SALUS, FARMADENT in GOPHARM kršile 6. člen ZPOmK-1 in 101. člen PDEU, s tem ko so se dogovarjale oziroma usklajeno ravnale pri določanju cen zdravil za uporabo v humani medicini na debelo, delitvi trga oziroma javnih naročil za dobavo zdravil za uporabo v humani medicini javnim lekarniškim zavodom in oddaji prikrojenih ponudb v postopkih javnega naročanja naročnikov javnih lekarniških zavodov, in sicer podjetje KEMOFARMACIJA, vsaj od 10. 12. 2007 do izdaje ugotovitvene odločbe, podjetje SALUS, vsaj od 10. 12. 2007 do izdaje ugotovitvene odločbe, podjetje FARMADENT, vsaj od 29. 1. 2008 do izdaje ugotovitvene odločbe in podjetje GOPHARM vsaj od 18. 2. 2009 do izdaje ugotovitvene odločbe. V prvi ugotovitveni odločbi je Agencija ugotovila, da opisano ravnanje podjetij predstavlja omejevalni sporazum, katerega cilj je preprečevanje, oviranje ali izkrivljanje konkurence na ozemlju Republike Slovenije oziroma na znatnem delu notranjega trga, kar je lahko prizadelo trgovino med državami članicami Evropske unije.
6. Zoper prvo ugotovitevno odločbo so vse stranke postopka (razen stranke NENSI, zoper katero je Agencija postopek ustavila) vložile tožbe, o katerih je Upravno sodišče Republike Slovenije (v nadaljevanju: UPRS) odločilo s sodbami s št. I U 1789/2013-28, št. I U 1800/2013-29, št. I U 2036/2013-31, vse z dne 10. 4. 2014 in sodbo s št. I U 1786/2013-30 z dne 22. 4. 2014.
7. S sodbo št. I U 1789/2013-28 z dne 10. 4. 2014⁶ je UPRS tožbi podjetja KEMOFARMACIJA delno ugodilo in prvo ugotovitevno odločbo Agencije odpravilo v delu, kjer je ugotovljena kršitev 101. člena PDEU, ter zadevo v tem delu vrnilo Agenciji v ponovni postopek.
8. S sodbo in sklepom št. I U 1800/2013-29 z dne 10. 4. 2014⁷ je UPRS zavrnilo tožbo podjetja SALUS zoper sklepe Agencije o preiskavi št. 306-45/2010-15 z dne 29. 7. 2010, št. 306-45/2010-16 z dne 29. 7. 2010, št. 306-45/2010-17 z dne 29. 7. 2010 in št. 306-45/2010-18 z dne 29. 7. 2010, tožbi podjetja zoper prvo ugotovitevno odločbo Agencije pa delno ugodilo in jo odpravilo v delu, kjer je ugotovljena kršitev 101. člena PDEU, ter v tem delu zadevo vrnilo Agenciji v ponovni postopek.
9. Za podjetji KEMOFARMACIJA in SALUS je postala prva ugotovitevna odločba pravnomočna v delu, ki se nanaša na ugotavljanje kršitve 6. člena ZPOmK-1.
10. S sodbo št. I U 2036/2013-31 z dne 10. 4. 2014⁸ je UPRS tožbi podjetja GOPHARM delno ugodilo in ugotovitevno odločbo Agencije odpravilo v delu, kjer je ugotovljena kršitev 101. člena PDEU, ter zadevo v tem delu vrnilo Agenciji v ponovni postopek.
11. S sodbo št. I U 1786/2013-30 z dne 22. 4. 2014⁹ je UPRS tožbi podjetja FARMADENT delno ugodilo in ugotovitevno odločbo Agencije odpravilo v delu, kjer je ugotovljena kršitev 101. člena PDEU, ter zadevo v tem delu vrnilo Agenciji v ponovni postopek.
12. Agencija je na podlagi sodb UPRS, navedenih v točki 10 in 11 tega sklepa, 18. 6. 2015 izdala sklep št. 306-45/2010-295, s katerim je ustavila postopek zoper vse stranke postopka v delu, ki se nanaša na ugotavljanje kršitve 101. člena PDEU.

⁵ Dokument št. 306-45/2010-221.

⁶ Dokument št. 306-45/2010-263.

⁷ Dokument št. 306-45/2010-264.

⁸ Dokument št. 306-45/2010-265.

⁹ Dokument št. 306-45/2010-265.

13. Podjetji GOPHARM in FARMADENT sta zoper sodbi, navedeni v točki 10 in 11, vložili revizijo. Na podlagi sklepov Vrhovnega sodišča RS št. X Ips 229/2014 (FARMADENT) in X Ips 231/2014 (GOPHARM), oba z dne 16. 5. 2015, je UPRS z odločbama I U 704/2015 (FARMADENT) in I U 688/2015 (GOPHARM), obe z dne 16. 6. 2015, odpravilo prvo ugotovitveno odločbo Agencije v delu, ki se nanaša na stranki GOPHARM in FARMADENT, in jo vrnilo Agenciji v nov postopek.
14. Agencija je o obstoju kršitve 6. člena ZPOmK-1, ki se nanaša na stranki FARMADENT in GOPHARM, ponovno odločila 30. 11. 2017 in izdala ugotovitveno odločbo št. 306-45/2010-361 (v nadaljevanju: druga ugotovitvena odločba ali ugotovitvena odločba), s katero je ugotovila, da sta se podjetji FARMADENT in GOPHARM vsako v navedenem obdobju (FARMADENT, vsaj od 29. 1. 2008 do 14. 10. 2013; GOPHARM vsaj od 18. 2. 2009 do 14. 10. 2013) pri prodaji zdravil za uporabo v humani medicini na debelo javnim lekarniškimi zavodom v Republiki Sloveniji dogovarjali oziroma usklajeno ravnali s podjetjema KEMOFARMACIJA in SALUS glede določanja cen zdravil za uporabo v humani medicini na debelo, delitve trga oziroma javnih naročil za dobavo zdravil za uporabo v humani medicini javnim lekarniškimi zavodom in oddaje prikrojenih ponudb v postopkih javnega naročanja naročnikov javnih lekarniških zavodov, kar naj bi predstavljalo omejevalni sporazum, katerega cilj je preprečevanje, oviranje ali izkrivljanje konkurence na ozemlju Republike Slovenije ter s tem kršitev 6. člena ZPOmK-1.
15. Zoper drugo ugotovitveno odločbo sta obe stranki tega postopka vložili tožbi, o katerih je UPRS odločilo s sodbo s št. I U 36/2018-17 z dne 19. 3. 2019, s katero je sodišče odpravilo drugo ugotovitveno odločbo in Agenciji zadevo vrnilo v ponoven postopek.

III. PРАВNA PODLAGA

16. Dne 26. 10. 2022 je pričel veljati ZPOmK-2, ki se je začel uporabljati 26. 1. 2023. V skladu s 141. členom ZPOmK-2 se upravni in prekrškovni postopki, ki do začetka uporabe tega zakona še niso bili pravnomočno končani, končajo v skladu z dosedanjimi predpisi (ZPOmK-1).
17. Zakon o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1)¹⁰ v četrtem odstavku 64. člena določa, da mora pristojni organ v primerih, kadar sodišče tožbi ugotovi in s sodbo ugotovitveni upravni akt odpravi, izdati nov upravni akt, pri čemer je vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka.
18. ZPOmK-1 v prvem odstavku 40. člena določa, da v primeru, če Agencija v postopku ne ugotovi kršitve določb 6. ali 9. člena ZPOmK-1 ali 101. ali 102. člena PDEU (prej 81. in 82. člen PES) ali če posebne okoliščine kažejo, da postopek ne bi bil smotrni, postopek s sklepom ustavi. Zakon ne določa, katere so tiste okoliščine, ki kažejo na nesmotrnost postopka. Gre za pravni standard, ki ga s svojo prakso napolnjujeta Agencija in sodišče¹¹.
19. Sklep o ustavitvi postopka, s katerim se postopek pred Agencijo konča, pomeni zgolj formalni konec postopka. Sklep o ustavitvi postopka ni meritorna odločitev v zadevi, kar pomeni, da Agencija s takim sklepom ni ugotovila, da podjetje ni kršilo določb zakona, temveč je ugotovila, da ni več pogojev za vodenje postopka po uradni dolžnosti in za izdajo ene od

¹⁰ Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 - odl. US, 62/10, 98/11 - odl. US in 109/12.

¹¹ Sodba Vrhovnega sodišča Republike Slovenije št. G 8/2012 z dne 3. 12. 2013

meritornih odločb. Sklep o ustavitvi postopka tako ne more postati meritorno pravnomočen in preprečevati ponovnega začetka postopka.¹²

IV. GLEDE UGOTAVLJANJA KRŠITVE 6. ČLENA ZPOMK-1

20. Agencija je v predmetnem postopku ugotavljanja kršitve 6. člena ZPOMK-1 strankama postopka očitala sklenitev sporazuma oziroma usklajenega ravnanje, ki se nanaša izmenjavo občutljivih informacij, določanje cen in drugih poslovnih pogojev ter delitev trga, zlasti v postopkih oddajanja javnih naročil za dobavo zdravil za uporabo v humani medicini na debelo javnim lekarniškimi zavodom v Republiki Sloveniji¹³.
21. Kot že navedeno, je sodišče s sodbo št. I U 36/2018-17 (drugo) ugotovitveno odločbo odpravilo in zadevo vrnilo Agenciji v ponoven postopek. Sodišče je svojo odločitev oprlo na navedbe, da je bilo dejansko stanje v ugotovitveni odločbi nepopolno in nepravilno ugotovljeno ter da je bila odločba obremenjena s kršitvami materialnega prava.
22. V skladu s stališčem sodišča v obravnavani zadevi Agencija ni podala dovolj zanesljive podlage za trditve, da sta bila predstavnika podjetja FARMADENT (Leopold Donko) in GOPHARM (Tadeja Stefančič) udeležena na sestankih 12. 2. 2009 in 13. 2. 2009. S tem povezano naj ne bi bila dovolj zanesljiva podlaga za navedbe o obstoju dogovarjanja (usklajevanja) strank, ki temeljijo na trditvah o udeležbi strank postopka na sestankih 12. 2. 2009 in 13. 2. 2009. Zato so po mnenju sodišča zaključki o dogovarjanju (usklajevanju) strank postopka, ki temeljijo na teh sestankih, posledično nezanesljivi. Sodišče k zgoraj navedenemu dodaja, da četudi bi Agencija dokazala udeležbo strank postopka na omenjenih sestankih, po mnenju sodišča tudi to še ne dokazuje nedovoljene izmenjave informacij, ki je v nasprotju z zahtevo po samostojnosti ravnanj podjetij.
23. Nadalje je sodišče kot sporno označilo tudi ugotovitev Agencije, da se elektronski sporočili z dne 5. 2. 2009 in z dne 18. 2. 2009 nanašata na očitani dogovor med veletrgovci z zdravili. Glede elektronskega sporočila z dne 5. 2. 2009¹⁴ je sodišče navedlo, da iz vsebine tega dogovora ne izhaja dogovor o nekonkuriranju, temveč samo dogovor, da ne smejo prodajati po višjih cenah. Sodišče je poleg tega navedlo, da je treba ta dogovor natančneje analizirati oziroma razložiti njegov pomen in s tem pomen elektronskega sporočila. Ker po mnenju sodišča druga ugotovitvena odločba Agencije ne vsebuje te obrazložitve, naj je ne bi bilo mogoče preizkusiti.
24. Sodišče je nadalje glede ne-oddaje ponudb v postopkih javnega naročanja štelo, da bi morala Agencija v zvezi z ne-oddajo ponudb s strani strank v postopkih javnega naročanja v obrazložitvi izpodbijane odločbe navesti in predložiti dodatne dokaze poleg vseh ostalih podatkov o oddanih naročilih, ki jih je Agencija navedla v drugi ugotovitveni odločbi. Hkrati sodišče pritrjuje strankam postopka in problematizira dejstvo, da se Agencija ni dovolj opredelila do poslovanja stranke GOPHARM v letih 2005 in 2006, ko naj bi ta poslovala z enim od javnih lekarniških zavodov, ki jih v drugi ugotovitveni odločbi obravnava Agencija (Lekarna Ribnica, 295. in 303. točka druge ugotovitvene odločbe). Po presoji sodišča bi morala Agencija ta primer obravnavati in konkretnije proučiti, posebej če ga šteje za relevantnega.

¹² Grilc, Peter in ostali, Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (ZPOMK-1) s komentarjem, Ljubljana 2009, str. 406.

¹³ Glej tudi tč. 1.

¹⁴ Elektronsko sporočilo z dne 5. 2. 2009 ("Dogovor z veletrgovci") s pripetim dokumentom - osnutkom ("Dogovor" - datoteka "dogovorjenipredlog 5.2.08.doc").

25. Agencija je svoje ugotovitve o obstoju omejevalnega sporazuma utemeljevala in gradila na obsežni listovni dokumentaciji, zaslišanju prič ter analizah teh podatkov, zlasti pa na elektronskih sporočilih z dne 5. 2. 2009 in dne 18. 2. 2009, udeležbi predstavnikov veletrgovcev z zdravili na sestankih 12. 2. 2009 in 13. 2. 2009 ter dejstvih in zaključkih, ki iz udeležbe na teh sestankih izhajajo¹⁵. Agencija je v zvezi z elektronskimi sporočili in udeležbo strank na sestankih zaslišala tudi predstavnika podjetij FARMADENT in GOPHARM. Zaslišana v postopku (predstavnika strank) se relevantnih dogodkov glede prejema sporočil in udeležbe na sestankih po večini nista spomnila in o tem nista povedala veliko. Navedeno velja tudi glede njune udeležbe na zgoraj navedenih sestankih veletrgovcev z zdravili. Glede na navedbe sodišča, da navedene listine ne predstavljajo zanesljive podlage za navedbe o obstoju dogovarjanja (usklajevanja) strank, je utemeljeno vprašanje, ali lahko Agencija sploh dopolni relevantno dejansko stanje do te mere, da bo zadostila navedenim zahtevam sodišča zlasti glede na odstop sodišča od predhodne interpretacije glede pomena teh elektronskih sporočil. Namreč, (isto) sodišče je v sodbi iz leta 2014 (I U 1800/2013¹⁶) glede elektronskega sporočila pojasnilo: »z elektronskima sporočiloma z dne 18.2.2009, ki so ju prejela vsa podjetja, ki so stranke odločbe, so se vsa podjetja hkrati seznanila z osnutkom dogovora, ki naj bi ga sicer sklenile veletrgoerije in proizvajalci zdravil in izraža predlog, da veletrgovci prodajajo zdravila po dogovorjenih cenah. Taka predlagana vsebina dogovora pa omogoča sklep, da vzporednega obnašanja podjetij pri oddajanju ponudb v postopkih javnega naročanja ni mogoče pojasniti drugače kot z obstojem usklajevanja, torej da je elektronska komunikacija iz leta 2010 pomenila usklajevanje med veletrgovci pri oddaji ponudb. Da pri korespondenci med podjetji ni šlo zgolj za razpravo o tehničnih vprašanjih glede načina izkazovanja veljavne cene oziroma prikazovanju cen na računih, ki jo je toženka štela kot obremenjujočo za naslovnike odločbe, ne more ovreči niti dokumentacija, ki so jo predložile stranke...« Glede na razumevanje Agencije je sodišče kontekst in pomen elektronskega sporočila v sodbi iz leta 2019 (I U 36/2018) tolmačilo drugače kot v prejšnji sodbi, zato so vsaj vprašljiva prizadevanja Agencija, da sodišče prepriča v nasprotno.
26. Ob navedenem Agencija poudarja, da se je v predmetni zadevi in ob izdaji druge ugotovitevne odločbe oprla in sklicevala na vse razpoložljive dokaze, pri tem zaslišala relevantne priče in je tako Agencija po lastni presoji izrabila svoje dokazne možnosti glede ugotavljanja relevantnega dejanskega stanja v konkretni zadevi. Tudi izvedba ponovne ustne obravnave in zaslišanja predstavnikov podjetij bi bilo glede na zgoraj navedeno vprašljivega uspeha.
27. Ob vsem zgoraj navedenem je treba pri odločitvi Agencije glede ustavitve postopka upoštevati tudi časovno oddaljenost obravnavanih postopkov oddajanja javnih naročil in s tem povezanimi pogodbami. Pogodbe, ki so se sklepale med naročniki (javni lekarniški zavodi) in ponudniki (veletrgovci z zdravili), so predstavljale okvirne sporazume z veljavnostjo treh ali štirih let. V večini primerov sklenitve okvirnih sporazumov so naročniki vsako leto »odpirali konkurenco«, kar je pomenilo, da je naročnik pozval podjetja, s katerimi je sklenil okvirni sporazum, da so pred iztekom posameznega obdobja (enega leta) predložili ponudbe za dobavo zdravil po specifikacijah, ki jih je pripravil naročnik. Očitana kršitev naj bi trajala med leti 2008 in 2013 (Farmadent) oziroma med leti 2009 in 2013 (Gopharm) in se nanaša na domnevno dogovarjanje oziroma usklajeno ravnanje pri določanju cen, delitvi trga in izmenjavi informacij pri prodaji zdravil za uporabo v humani medicini na debelo v tem obdobju.
28. Glede na časovno oddaljenost domnevno spornih ravnanj strank, navedenih v prejšnjem odstavku, je treba presoditi, ali bi bilo nadaljnje vodenje postopka sploh smotno oziroma učinkovito, tudi v smislu kasnejše izdaje morebitne odločbe o prekršku. Vprašanje prenehanja (in s tem trajanja) sodelovanja podjetja pri omejevalnih ravnanjih v postopkih javnega

¹⁵ Glej zlasti poglavji 5.2.4.3 in 5.2.4.4 odločbe št. 306-45/2010-361 z dne 30.11.2017.

¹⁶ I U 1800/2013, str. 23, tč. 48.

naročanja je obravnavala novejša evropska sodna praksa, ki je bila sprejeta po odpravi druge ugotovitelne določbe Agencije¹⁷. Sodišče Evropske unije (SEU) je v zadevi C-450/19 - Kilpailu- ja kuluttajavirasto odločilo, da je treba sodelovanje podjetja pri kršitvi konkurenčnega prava s področja javnega naročanja razlagati tako, da preneha s sklenitvijo pogodbe, ob predpostavki, da nasprotna pogodbeni stranka tudi sama ni stranka omejevalnega sporazuma.

29. Pogodbe, ki jih je Agencija v postopku pregledala in sta jih sklenili podjetji FARMADENT in GOPHARM z javnimi lekarniškimi zavodi v obdobju 2008 in 2012, se nanašajo na več okvirnih sporazumov in aneksov k tem sporazumom. Iz predmetnega spisa izhaja, da je podjetje FARMADENT nazadnje sklenilo okvirni sporazum 12. 9. 2012 z naročnikom Zasavske lekarne, podjetje GOPHARM pa je tak sporazum sklenilo 20. 3. 2012 z naročnikom Lekarna Velenje. Glede na časovno oddaljenost domnevno spornih ravnanj strank in ob dejstvu, da sta bila zadnja sporazuma sklenjena v letu 2012, nadaljnje ugotavljanje obstoja kršitve 6. člena ZPOmK-1 glede na vse zgoraj navedeno ne bi bilo smotno. Zlasti bi na podlagi že omenjenih usmeritev Upravnega sodišča v sodbi I U 36/2018-17 v konkretnem primeru Agencija usmerjala svoje vire v postopek, kjer po njenem mnenju ni več dodatnih dokazov, s katerimi bi lahko še podkrepila svoje ugotovitve. S tem se po mnenju Agencije ne bi zasledovali cilji, ki so ji naloženi z zakonodajo.
30. Upošteva je zgoraj navedeno Agencija meni, da nadaljnji postopek ugotavljanja kršitve ni smotrn in je zato postopek zoper stranki tega postopka na podlagi prvega odstavka 40. člena ZPOmK-1 ustavila, kot to izhaja iz 1. točke tega sklepa.

V. OBJAVA IZREKA SKLEPA

31. Na podlagi petega odstavka 22. člena ZPOmK-1 se izrek sklepa, s katerim se postopek konča, objavi na spletni strani Agencije, zato je Agencija odločila, kot izhaja iz druge točke izreka tega sklepa.

VI. ODLOČITEV O STROŠKIH POSTOPKA

32. V skladu s tretjim odstavkom 118. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju: ZUP)¹⁸ mora organ odločiti o stroških postopka. Glede na to, da posebni stroški v postopku niso nastali, je Agencija odločila, kot izhaja iz tretje točke izreka tega sklepa.

POUK O PRAVNEM SREDSTVU:

Zoper ta sklep je mogoče vložiti tožbo pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, v roku trideset (30) dni od dneva vročitve sklepa. Tožba se v dveh izvodih vložijo pri sodišču, ali pa se pošlje po pošti. Šteje se, da je bila tožba vložena pri sodišču tisti dan, ko je bila priporočeno oddana na pošto.

¹⁷ Sodba SEU C450/19 z dne 14. 1. 2021.

¹⁸ Uradni list RS, št. 24/06, 105/06, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13)

Pripravil:
Istok Prodan

Andrej Matvoz
predsednik senata

Vročiti:

- FARMADENT trgovina, proizvodnja in storitve d.o.o., Minařikova ulica 6, 2000 Maribor, po pooblašćencu: odvetnik Stojan Zdolšek, Miklošičeva 5, 1000 Ljubljana – **osebno ZUP**;
- GOPHARM trgovina in laboratorijske storitve, d.o.o., Cesta 25. junija 1D, 5000 Nova Gorica, po pooblašćencu: odvetnik Stojan Zdolšek, Miklošičeva 5, 1000 Ljubljana – **osebno ZUP**.

Vložiti:

- zbirka dokumentarnega gradiva, tu.